

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืน ทุมนมนุษย์เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในขับเคลื่อนและพัฒนาประชากรในประเทศให้มีความรู้ความสามารถซึ่งการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศจะต้องเริ่มปลูกฝังมาตั้งแต่วัยแรกเกิด เด็กและเยาวชนที่จะเจริญเติบโตขึ้นเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้าและทัดเทียมประเทศอื่นๆ จึงมีแนวคิดการเน้นการให้ความสำคัญโดยพัฒนาคนเป็นศูนย์กลางในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 ที่ผ่านมาชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรมและมีความรอบรู้ อย่างเท่าทันให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายสติปัญญา อารมณ์และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 จึงเป็นการเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555:30)

ซึ่งการพัฒนาคนให้เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศจะต้องเริ่มต้นตั้งแต่เด็ก กล่าวคือวัยแรกเริ่มของชีวิต คือ วัยแรกเกิดจนถึง 6 ขวบซึ่งมีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างฐานะความพร้อมให้แก่เด็กที่จะเจริญเติบโตขึ้นเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ การเน้นคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา หมายถึง การให้ทุกคนในสังคมได้รับการพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพมีสติปัญญา ความคิดมีจิตสำนึก รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นการพัฒนาที่มีพื้นฐานบนความเป็นไทย รู้จักตนเอง รู้จักวัฒนธรรมไทย (กิตติ กรทอง, 2553 :47)

เมื่อสังคมมีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ศตวรรษที่ 21การพัฒนาเด็กในมิติของสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมแบบเดิม อาจต้องถูกทับซ้อนด้วยแนวคิด รูปแบบวิธีการ ความเชื่อ และเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่ๆตามยุคสมัย เด็กและครอบครัวจำเป็นต้องข้ามผ่านวันเวลาที่ผันเปลี่ยน และยืนหยัดอยู่ให้ได้ในสังคมสมัยใหม่ บ่มพักคุณลักษณะที่พึงมีอย่างเหมาะสม ให้กับทรัพยากรมนุษย์ของวันนี้และอนาคตข้างหน้า ตั้งแต่วัยเริ่มต้น ให้มีพื้นฐานที่ตีมันคง สามารถเติบโตและอยู่รอดได้อย่างมีคุณภาพในอนาคต (มนทกานต์ รอดคล้าย, 2556 :10) ดังนั้นครอบครัวหน่วยที่เล็กที่ชุมชนชุมชน ก็มีส่วนสำคัญในการพัฒนาเด็กด้วยเช่นเดียวกัน ใน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตราที่ 22 กำหนดว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ สิ่งสำคัญในการจัดการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัตินี้ คือ ผู้เรียนต้องได้รับการสนับสนุนจากโรงเรียน บ้าน และสังคมพร้อมกันไปอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนต้องสื่อความเข้าใจให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมไทยได้ทราบว่าการเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่และตลอดเวลาการเรียนรู้จากบ้านและโรงเรียนจะสร้างพลังการเรียนรู้ทั้งทางด้านปัญญา และอารมณ์ควบคู่กันไป โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชนในการจัดและพัฒนาการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ,2544)

การจัดการศึกษาในระดับปฐมวัย เด็กได้รับการดูแลและส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน คือ พัฒนาการทางสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม คุณธรรมจริยธรรม เรียนรู้วัฒนธรรมและภูมิปัญญา เน้นสิทธิเด็กเพื่อให้เด็กได้รับการดูแลช่วยเหลือ ได้รับการปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยทั้งกายและจิตใจ ส่งเสริมให้ได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ พ่อแม่และครอบครัวมีส่วนร่วมดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปีที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลจากสถานรับเลี้ยงเด็ก โดยผู้ทำหน้าที่ดูแลเด็กจะต้องมีความรู้ทางการศึกษาปฐมวัย ส่วนเด็กอายุ 3 - 5 ปี ศูนย์พัฒนาเด็กกำหนดให้ผู้ทำหน้าที่ดูแลและให้การศึกษาแก่เด็กต้องมีความเป็นมืออาชีพและมีความรู้ทางการศึกษาปฐมวัย เด็กดำเนินชีวิตในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ ได้รับบริการที่มีคุณภาพด้านสุขภาพทางกายและจิตใจอย่างสม่ำเสมอ ได้รับการแก้ปัญหาข้อบกพร่องอย่างถูกต้องและทันต่อสถานการณ์ นอกจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแล้ว ผู้ปกครอง ยังมีบทบาทสำคัญในการมีส่วนร่วมสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอนและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ร่วมกับศูนย์พัฒนาเด็กเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กให้มีศักยภาพมากยิ่งขึ้น ผู้ปกครองจึงเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นการจัดการศึกษาที่บ้าน หรือการเข้ามามีส่วนร่วมจัดการศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมากขึ้นดังที่มอริสัน (Morrison, 1991 : 14 อ้างถึงใน สรวงพร กุศลสง, 2554:105-106) ได้กล่าวถึงบุคลากรในด้านการศึกษาปฐมวัยว่า ประกอบด้วย ครูปฐมวัย รับผิดชอบการวางแผนและการจัดโปรแกรมสำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียน นิเทศผู้ช่วยครูและผู้ดูแลเด็กปกติต้องสำเร็จการศึกษาด้านการศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษา หรือพัฒนาการเด็ก และนอกจากนี้ ผู้ปกครอง ยังต้องให้การดูแลเบื้องต้นแก่เด็ก สนับสนุน ป้อนกัน และแนะนำเด็กในฐานะผู้ปกครองและพร้อมร่วมมือกับครูและโรงเรียนอีกด้วย

ซึ่งปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนโดยส่วนใหญ่ คือ มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้ปกครองที่ยึดติดกับความเคยชินเดิม ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ไม่เท่าเทียม ความไม่คุ้นเคยระหว่างผู้ปกครองและครู การขาดการจัดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นให้ผู้ปกครอง เกิดความรู้สึกร่วมร่วมขาดการสื่อสารเชิงข้อมูล

เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของนโยบายโรงเรียน ทำให้ผู้ปกครองไม่รับรู้ไม่ได้เข้ามาร่วมอย่าง ที่ควรจะเป็น การบริหารจัดการเวลาที่ไม่เหมาะสมของ พ่อแม่ ผู้ปกครองอันเนื่องมาจากภารกิจใน การทำงานประจำ ทำให้ผู้ปกครองไม่สามารถเข้าร่วมในกิจกรรมกับทางโรงเรียนได้ ปัญหา ทัศนคติ ความคิดที่แตกต่างกันระหว่างครูกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง เพราะทั้งสองฝ่ายอาจจะมีจุดยืน และทัศนะหรือวิธีการในการปกป้องเด็กในมุมมองที่แตกต่างกันซึ่งส่งผลให้เกิดความขัดแย้งทาง ความคิดการไม่ยอมรับซึ่งกันและกัน (สราวดี เฟิงศรีโคตรและจันทร์ชลี มาพุทท, 2554)

ครอบครัว คือ สถาบันแรกที่เด็กต้องเริ่มเรียนรู้ คุณภาพของเด็กจึงเป็นความ รับผิดชอบร่วมกันของครอบครัวและโรงเรียน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษาเพื่อให้เยาวชนไทยทุกคนสามารถ เข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพได้โดยเสมอภาค (พร้อมพิไล บัวสุวรรณ,2554) การดูแลเด็กปฐมวัย ในประเทศไทย พบว่า เด็กวัย 0-2ปี จะอยู่ในการดูแลของผู้ปกครอง และเมื่อเข้าสู่ช่วงอายุ 3-5 ปี จะส่งเข้าสถานรับเลี้ยงเด็กปฐมวัยต่าง ๆ เช่น โรงเรียนอนุบาล หรือศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ภายใต้การดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งในปี 2554มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้งสิ้น 19,718 แห่ง เด็กปฐมวัย 911,143คน และครูผู้ดูแลเด็ก/ผู้ดูแลเด็ก 51,193 คน กล่าวคือ ครู/ ผู้ดูแลเด็ก 1 คน ต้องรับผิดชอบเด็กปฐมวัย 17 คน ดังนั้นการพัฒนาเด็กปฐมวัยจึงไม่ใช่หน้าที่ ของโรงเรียนเพียงอย่างเดียวแต่หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ปกครองและโรงเรียนที่ต้องมีส่วนร่วม ซึ่งกันและกันในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีคุณภาพตามลักษณะที่พึงประสงค์ความสำคัญ และผลดีต่อเด็กในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและครอบครัวในการจัดการศึกษา ด้วยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กมีผลต่อพัฒนาการและ ความสำเร็จด้านการศึกษาของเด็กอย่างเด่นชัด อีกทั้งยังช่วยผลักดันให้สถานศึกษาดำเนินงาน จัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดีขึ้นอีกด้วย ซึ่งการมีส่วนร่วมนั้น ผู้ปกครอง สามารถมีส่วนร่วมได้ทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความ จำเป็นในการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตรเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา แบบมีส่วนร่วมในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยให้มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตอำเภอเมืองจังหวัดพิจิตร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตอำเภอเมืองจังหวัดพิจิตร ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แนวคิดในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรได้แก่ ผู้ปกครองในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตรจำนวน 1,006 คน (สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร, 2557)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองในเขตอำเภอเมืองจังหวัดพิจิตรจำนวน 285 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1986 : 345 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2554 : 43) ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา คือ สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตอำเภอเมืองจังหวัดพิจิตร 8 ด้าน ได้แก่

- 3.1 การมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาสถานศึกษา
- 3.2 กาส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา
- 3.3 การเป็นเครือข่ายการเรียนรู้
- 3.4 การสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา
- 3.5 การอบรมเลี้ยงดู เอาใจใส่และส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการ
- 3.6 การป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
- 3.7 การเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตน
- 3.8 การมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของเด็กและสถานศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้มีนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยดังต่อไปนี้

1. สภาพการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง กิจกรรมหรือวิธีการปฏิบัติของผู้ปกครองในการมีส่วนร่วม ศึกษาข้อมูล วางแผน ประเมินผล พิจารณาหาแนวทางแก้ไข และแก้ปัญหา เพื่อ ส่งเสริมการจัดการศึกษาได้แก่ การมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาสถานศึกษา การส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา การเป็นเครือข่าย การเรียนรู้ การสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษากอปรมเลี้ยงดู เอาใจใส่และส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการ การป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ การเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้านการปฏิบัติตน และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของเด็กและสถานศึกษา 8 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้ ดังนี้

1.1 การมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาสถานศึกษา หมายถึง การที่ผู้ปกครองของเด็กมีส่วนร่วมในการ ศึกษาข้อมูล วางแผน ประเมินผล พิจารณาหาแนวทางแก้ไข และแก้ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดแผนพัฒนาสถานศึกษาเพื่อให้เกิดการกำหนดแผนการจัดการศึกษาเกิดจากการมีส่วนร่วมจากผู้ปกครองให้สอดคล้องกับความต้องการและเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาจัดการเรียนการสอนให้ตรงต่อความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชน

1.2 ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา หมายถึง การที่ผู้ปกครองของเด็กมีส่วนร่วมในการ ศึกษาข้อมูล วางแผน ประเมินผล พิจารณาหาแนวทางแก้ไข และแก้ปัญหาเกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กและสร้างความร่วมมือกับผู้ปกครองเป็นการร่วมประเมินความก้าวหน้าพัฒนาการของเด็ก

1.3 การเป็นเครือข่ายการเรียนรู้ หมายถึง การที่ผู้ปกครองของเด็กมีส่วนร่วมในการ ศึกษาข้อมูล วางแผน ประเมินผล พิจารณาหาแนวทางแก้ไข และแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเป็นเครือข่ายการเรียนรู้ เพื่อตระหนักถึงปัญหาและการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการสร้างเสริมประสบการณ์ การถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกันจนทำให้เกิดการเรียนรู้

1.4 การสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษามี หมายถึง การที่ผู้ปกครองของเด็กมีส่วนร่วมในการ ศึกษาข้อมูล วางแผน ประเมินผล พิจารณาหาแนวทางแก้ไข และแก้ปัญหาเกี่ยวกับการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษ เพื่อให้ผู้ปกครองมีบทบาทร่วมกับสถานศึกษาในการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาดตามความเหมาะสมและความจำเป็น

1.5 การอบรมเลี้ยงดู เอาใจใส่ และส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการ หมายถึง การที่ผู้ปกครองของเด็กมีส่วนร่วมในการศึกษาข้อมูล วางแผน ประเมินผล พิจารณาหาแนวทางแก้ไข และแก้ปัญหาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู เอาใจใส่ และส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการอบรมเลี้ยงดู ส่งผลให้การเรียนรู้ใน

ชีวิตประจำวันของเด็กมีความหมายมากขึ้น โดยการเรียนรู้ที่สถานศึกษาและบ้านสอดคล้อง สนับสนุนซึ่งกันและกัน

1.6 การป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ หมายถึง การที่ผู้ปกครองของเด็กมีส่วนร่วมในการ ศึกษาข้อมูล วางแผน ประเมินผล พิจารณาหาแนวทางแก้ไข และแก้ปัญหาเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีในการใช้เพื่อสร้างความร่วมมือที่ดีของผู้ปกครองกับครูหรือผู้ดูแลเด็ก เพื่อปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กได้อย่างง่ายดาย และรวดเร็ว

1.7 เป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตน หมายถึง การที่ผู้ปกครองของเด็กมีส่วนร่วมในการ ศึกษาข้อมูล วางแผน ประเมินผล พิจารณาหาแนวทางแก้ไข และแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้านการปฏิบัติตนเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีในการใช้ชีวิตประจำวันของเด็ก การเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งกาย วาจา และใจ ให้ผู้เรียนได้นำไปเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตนให้สอดคล้องตามที่สังคมปรารถนา

1.8 มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของเด็กและสถานศึกษา หมายถึงการที่ผู้ปกครองของเด็กมีส่วนร่วมในการศึกษาข้อมูล วางแผน ประเมินผล พิจารณาหาแนวทางแก้ไข และแก้ปัญหาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของเด็กและสถานศึกษาเพื่อให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของเด็กตามสภาพที่แท้จริง และประเมินผลสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ได้ผลการดำเนินงานสถานศึกษาที่มีคุณภาพสามารถนำไปใช้พัฒนาได้แท้จริง

2. ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการดูแลเด็กโดยชอบธรรม ได้แก่ พ่อ แม่ หรือญาติพี่น้องที่ให้การอุปการะเด็กที่ศึกษาในระดับปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร

3. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมายถึง สถานศึกษาที่ให้การอบรมเลี้ยงดู จัดประสบการณ์และส่งเสริมพัฒนาการ การเรียนรู้ให้เด็กเล็กมีความพร้อม ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4. การจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมายถึงการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 5 ปี ซึ่งการจัดการศึกษาดังกล่าวจะมีลักษณะพิเศษที่แตกต่างไปจากระดับอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะเด็กในวัยนี้เป็นวัยที่สำคัญต่อการวางรากฐานบุคลิกภาพและการพัฒนาทางสมอง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กในวัยนี้มีชื่อเรียกต่างกันไปหลายชื่อ ซึ่งแต่ละโปรแกรมก็มีวิธีการและลักษณะในการจัดกิจกรรมซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยพัฒนาเด็กในรูปแบบต่างๆ กัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตอำเภอเมืองจังหวัดพิจิตร

2. ใช้เป็นข้อมูลให้แก่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ใช้เป็นข้อมูลให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตอำเภอเมืองจังหวัดพิจิตร